

Forskningsstrategi för Högskolan Dalarna 2012 – 2015

1. Forskningsstrategins uppgift

Forskningsstrategins uppgift är att stärka forskning och forskarutbildning vid Högskolan Dalarna genom att fungera som riktninggivare för beslut om interna prioriteringar och resurser under perioden 2012 - 2015. Strategin tar sin utgångspunkt i Högskolans vision, långsiktiga mål och bygger vidare på tidigare forskningsstrategi, men är också formad av de omvärldsfaktorer som påverkar forskningens utveckling och finansiering.

2. Högskolans vision

I Högskolans vision anges tre övergripande mål för forskningen under perioden fram till 2016:

- att Högskolan ska bedriva forskning och forskarutbildning av hög kvalitet,
- att Högskolan ska bedriva egen forskarutbildning inom några starka områden,
- att Högskolans forskningsverksamhet till betydande del ska ske i samproduktion med företag och organisationer i regionen samt med svenska och internationella lärosäten.

Dessa mål ska uppnås genom att Högskolan kraftsamlar huvuddelen av forskningsverksamheten till ett begränsat antal kvalificerade forskningsprofiler där förankring i grundutbildningen och ett nära samarbete med arbetslivet och med andra lärosäten och forskningsmiljöer är centrala riktmärken.

Forskarutbildning

Ett centralt forskningsstrategiskt delmål i visionen är examenstillstånd för utbildning på forskarnivå i anslutning till några av Högskolans prioriterade forskningsprofiler. Detta delmål är betydelsefullt för flera av Högskolans större utbildningar - dels för att stärka utbildningens forskningsförankring och Högskolans kompetensförsörjning, men också för att för att kunna erbjuda studenterna en komplett studieväg från grundnivå till forskarnivå inom de områden där Högskolan erbjuder en stark vetenskaplig miljö.

Examenstillstånd för forskarutbildning är också viktig för Högskolans förmåga att främja tillväxt och regional utveckling i såväl ekonomiska som sociala och kulturella termer, och därmed central för regionens innovationssystem och samhällsinstitutio-

ner. Egen forskarutbildning skulle bl.a. dramatiskt öka möjligheterna att inrätta fler forskarskolor och knyta doktorander anställda av företag, kommuner och landsting till Högskolan.

I strategin att erhålla examensrätt för forskarutbildning ingår också att utveckla fler utbildningar på masternivå, antingen med egen examensrätt eller i samverkan med andra lärosäten.

Nästa generations lärande

I visionen framhålls forskningens betydelse för att befästa och utveckla Högskolans position som vägröjare för nästa generations lärande. Högskolan satsar målmedvetet på pedagogisk förnyelse med hjälp av en teknisk välutvecklad lärmiljö för studenter och lärare/forskare. Under den period forskningsstrategin gäller iscensätts en kraftfull forskningsinsats kring teknikburna kunskapsprocesser. Denna forskning ska anknytas till Högskolans forsknings- och utbildningsmiljöer och innebär inte etablerandet av en särskild forskningsprofil.

3. Forskningen vid Högskolan – en bakgrund

Organiserad forskning har bedrivits vid Högskolan sedan mitten av 1980-talet inom främst materialvetenskap och solenergiområdet. Den samhällsvetenskapliga forskningen tog fart under 1990-talet och innebar att en kvalificerad forskning kunde etableras inom främst nationalekonomi men efterhand också inom närliggande samhällsvetenskapliga ämnen, bl.a. statistik och datateknik. I slutet av 1990-talet skedde en systematisk uppbyggnad av forskning för att stärka de stora yrkesutbildningarna. Den utbildningsvetenskapliga forskningen i anslutning till Högskolans lärarutbildning och förändringen av lärarutbildningen till en akademisk yrkesutbildning fick också en stor betydelse för uppbyggnaden av vetenskapligt kompetenta miljöer inom humaniora. Utveckling av vårdvetenskaplig forskning har följts av en forskningsuppbyggnad även inom medicinsk vetenskap, idrotts- och hälsovetenskap samt inom välfärdsområdet.

Utvecklingen av Högskolans forskning skedde från början med utgångspunkt i enskilda ämnesmiljöer eller relativt löst sammansatta forskargrupper, med resultatet att forskningsmiljöerna blev underkritiska, såväl vad gäller ledning, kompetens som finansiering. Sedan ett decennium tillbaka har åtgärder vidtagits för att samla Högskolans forskning runt ett antal tvärvetenskapliga profilområden som genom särskilda satsningar kunnat tillväxa i styrka och kvalitet.

Den forskningsstrategi som väglett utvecklingen under perioden 2009 – 2011 har ytterligare betonat vikten av att profilera och koncentrera Högskolans forskning till ett begränsat antal forskningsprofiler med potential att utvecklas till spetsmiljöer. Samtidigt som denna strategi på många sätt varit smärtsam för många forskare – att prioritera är också att välja bort – har den möjliggjort en mycket positiv utveckling av forskningen inom Högskolan såväl vad gäller vetenskaplig produktion som andelen extern finansiering. För enskilda forskare som verkat utanför de prioriterade forskningsprofilerna har det funnits särskilda forskningsmedel tillgängliga för att närma sig någon av dessa.

Den granskning av bl.a. externa sakkunniga som skett av Högskolans forskningsprofiler visar att samtliga utvecklats starkt under senare år. Utvecklingen är olika långt kommen men tre av de prioriterade forskningsprofilerna – forskningen inom materialvetenskap, solenergi och mikrodataanalys – kandiderar idag på nationella tätpositioner och är även intressanta i ett internationellt perspektiv. Också forskningen inom vård-, hälso- och idrottsområdet har utvecklats starkt, och Högskolan kan idag mönstra forskningsmiljöer inom denna inriktning som mer än väl försvarar en plats bland de bästa inom landets högskolor och nya universitet.

Högskolan hade vid 2010-års utgång 44 % disputerade lärare och forskare varav 73 % var aktiva forskare inom de prioriterade forskningsprofilerna. Forskningen omsluter totalt 98 mnkr, varav 47 % utgjorde externa medel. Antalet seniora forskare var 42, varav 29 professorer. Av seniorerna var 11 kvinnor och 31 män. Därutöver fanns sex gästprofessorer, varav en kvinna. Antalet doktorander var 75 (som är antagna vid andra lärosäten, men som till stor del bedriver sina forskarstudier vid Högskolan). Ca 100 doktorsavhandlingar har producerats av doktorander inom Högskolan under 2000-talet, och Högskolan är värd för två forskarskolor och medverkar i ytterligare ett antal. Högskolan samarbetar med flera universitet om forskarutbildning.

En bidragande orsak till den positiva utvecklingen av forskningen under senare år är det ramverk som skapats av Högskolans forskningsstrategi med en stram resursallokering till förmån för de prioriterade forskningsprofilerna och med en tydlig ansvarsfördelning inom forskningen med starka forskningsledare och med en fungerande modell för stöd för och uppföljning av forskningsstrategins implementering.

Högskolan är nu mogen att inom den period som föreliggande forskningsstrategi omfattar (åren 2012 – 2015) ta ytterligare steg framåt och bl.a. ansöka om examens-tillstånd för forskarutbildning inom några för Högskolans forskningsprofiler centrala områden.

4. Förändringar i omvärlden

Högskolans forskning är till betydande del beroende av de forsknings- och utbildningspolitiska ramar som ges av det centrala politiska systemet. Den forskningsstrategi som gäller för perioden 2009-2011 tillkom i ett läge då resursfördelningen till forskningen började ändras – från en inriktning med direkta anslagsmedel till en inriktning där en allt större del av forskningsresurserna kanaliseras via forskningsråd, d.v.s. i form av resurser som endast kan erhållas i konkurrens.

Denna anslagsmodell ger etablerade forskningsmiljöer ett klart försteg framför forskningsmiljöer som är under uppbyggnad. Detta accentueras alltmer genom satsningen på excellens och att forskningsmedel i högre utsträckning ska fördelas i större poster under längre tid. Att resursfördelningssystemet kommer att grunda sig på publicering och citeringar missgynnar ytterligare forskningsmiljöer under uppbyggnad. Högskolans forskningsfinansiering kommer därför att utsättas för betydande utmaningar under de närmaste åren med följden att forskningen i allt större utsträckning måste fås att vila på externa resurser.

En annan forskningspolitisk ramfaktor är de ökade kraven på arbetsfördelning/specialisering mellan landets lärosäten, uttryckt i triaden ”koncentration, sam-

verkan och profilering”. För Högskolan betyder det en fortsatt kraftsamling inom de områden där forskningen kan uppnå en nationell tätposition. Samtidigt innebär den praxis som utvecklats av Högskoleverket, med skärpta krav på vetenskaplig kompetens och aktiv forskning för att få och behålla examenstillstånd, att medel också måste nyttjas för att bygga ut och garantera den vetenskapliga kvaliteten inom de för Högskolan centrala yrkesutbildningarna. Detta är särskilt akademiernas ansvar.

En indirekt ramfaktor för delar av Högskolans forskning är de särskilda krav som statsmakterna ställer på inriktningen på den forskning som sker i anslutning till lärarutbildningen. Tidigare har lärosäten med lärarutbildning kunnat åberopa en bred forskningsbas med såväl direkt som indirekt relevans för lärarutbildningen. Idag är kravet på lärosäten som vill bedriva lärarutbildning att forskningen ska vara tydligt skolrelevant och praxisinriktad.

En tredje omvärldsfaktor är möjligheten för högskolor att erhålla examensrätt på forskarnivå inom ett s.k. forskningsområde. Den bedömarpraxis som tillämpats av Högskoleverket vid granskningen av den första omgångens ansökningar visar att högskolor kan erbjuda kvalificerade forskningsmiljöer som mer än väl överensstämmer med motsvarande miljöer inom universiteten. Operationaliseringen av begreppet forskningsområde överskrider de begränsningar som de traditionella forskarutbildningsämnena ibland skapar, till att även omfatta bredare tvär- eller flervetenskapliga kunskapsområden. Utgångspunkten är doktorandernas behov av en stabil vetenskaplig miljö med tillräcklig volym av senior kompetens och med tidigare erfarenheter av forskarutbildning.

En fjärde omvärldsfaktor utgörs av den s.k. autonomireformen som bl.a. ger lärosätena möjlighet att frigöra sig från de regelstyrda verksamhetsformer som hittills gällt för forskningsorganisationen, och organisera ledningen och kvalitetssäkringen efter egna behov. Men även om de formella förutsättningarna ändrats, kommer Högskolans forskningsorganisation att under många år granskas av sakkunniga vid kvalitetsuppföljningar och examensprövningar som tänker och bedömer enligt det gamla regelverket. Det visar bl.a. bedömning av den första omgångens ansökningar om examensrätt på forskarnivå.

Slutsatser av omvärldsförändringarna

- Högskolans prioriterade forskningsprofiler bör ytterligare sammangjutas, spetsas och stärkas, med målet att minst två av dessa under perioden 2012-2015 ska hävda en nationell tätposition och en styrka som även är internationellt intressant inom sitt speciella kompetensområde.
- En förstärkning av den finansiella basen för Högskolans forskning kräver att andelen externa forskningsresurser fortsätter att öka. Den väg Högskolan valt under senare år – att i ett första steg stärka forskningen och dess infrastruktur på basis av regionala och icke-konkurrensutsatta forskningsresurser för att successivt kunna kandidera på konkurrensutsatta forskningsmedel från forskningsråd och strategiska forskningsfinansiärer, bör ytterligare utvecklas.
- För att Högskolan inte ska bli en förlorare i det nya resursfördelningsystemet bör antalet publikationer och citeringar öka kraftigt. I princip bör all forskningstid som finansieras av Högskolan resultera i publicering som är möjlig att tillgo-

doräkna inom resursfördelningssystemets kvalitetsindikator. Indirekt gäller detta även den tid som ägnas ansökning av externa forskningsmedel.

- Den praxisnära forskningen i anslutning till lärarutbildningen bör stärkas och ges en tydligare plats i Högskolans forskningsstrategi.
- Högskolan bör under perioden 2012 – 2015 ansöka om examenstillstånd för utbildning på forskarnivå inom några forskningsområden som understöds av Högskolans prioriterade forskningsprofiler.
- Den nuvarande organisationen för ledning, samordning och kvalitetssäkring av forskningen bör byggas ut för att också omfatta forskarutbildning, varvid såväl kollegiala som linjemässiga krav på organisationen ska beaktas.

5. Forskningsstrategiska utgångspunkter

Samproduktion

Att utveckla och vårda ett nära partnerskap med arbetslivet är inte bara en förutsättning för att kunna bedriva akademiska yrkesutbildningar med stark koppling till verksamhetsförlagd utbildning, utan också utgångspunkten för Högskolans forskning och forskarutbildning. En hörnsten i Högskolans vision är att fördjupa partnerskap genom *samproduktion*, vilket innebär att samverka med det omgivande samhället startar redan från idéstadiet. Jämfört med gängse uppdragsforskning ökar förutsättningarna att kombinera samarbetsparternas mål till ömsesidig nytta. Därigenom stärks såväl forskning som innovation och verksamhetsutveckling i syfte att aktivt bidra till ekonomisk tillväxt och kulturell utveckling. Som part måste Högskolan hävda vetenskapliga kvalitetskrav, d.v.s. värna om det självständiga och kritiska tänkandet, liksom Högskolans och forskarens vetenskapliga utveckling.

Forskningsprofiler

Högskolans forskning fokuseras till ett antal forskningsprofiler till vilka huvuddelen av Högskolans fasta forskningsresurser styrs. Med en forskningsprofil avses ett flervetenskapligt forskningsprogram som bärs upp av en stark organisation ledd av en forskningsledare med långtgående befogenheter att fördela forskningsanslag mellan forskargrupper, forskare och doktorander, och med ansvar för resultatet i termer av erhållna externa medel, publikationer, meritering, seminarier och systematiska omvärldskontakter – nationellt och internationellt.

En forskningsprofil ska vara sammanhållen av gemensamma forskningsprojekt och forskningsansatser, och omfatta så pass många forskare att berörda forskargrupper kan klara personella förändringar utan att lamslås. Varje forskningsprofil formar ett gravitationscentrum med gemensamma forskningsprojekt och forskningsansatser. Forskargrupper och enskilda forskare inom Högskolan kan närma sig detta centrum genom anpassning.

Då flera av Högskolans yrkesutbildningar kräver en stor kompetensbredd kommer det alltid att finnas lärare vars forskningsintresse inte kan rymmas inom de prioriterade forskningsprofilerna. För dessa lärare bör det finnas möjligheter att särskilt inom ramen för akademiernas budget erhålla visst stöd för egen forskning för att kunna upprätthålla den vetenskapliga kompetens som utbildningen kräver.

Område för forskarutbildning

De *forskningsområden* som Högskolan ska bedriva forskarutbildning inom kan utgöras av antingen en av Högskolans forskningsprofiler eller delar av forskningsprofiler, eller av flera samverkande forskningsprofiler. Utgångspunkten är att Högskolan inom ett forskningsområde ska kunna garantera en varaktig kvalificerad vetenskaplig miljö i form av ett tillräckligt antal seniora och juniora forskare samt minst 10 doktorander. För att möjliggöra ett regelbundet tillflöde till doktorandmiljön ska det finnas utbildning på magister- och/eller masternivå i anslutning till ett forskningsområde.

Forskning och utbildning

Inom Högskolan förväntas lärare forska och forskare undervisa. Även om omfattningen av undervisning och forskning varierar mellan personer och över tid, förväntas all lärarpersonal känna delaktighet i båda verksamheterna så att dessa blir ömsesidigt understödjande.

Även om forskningen stärkts avsevärt under senare år, inte minst med koppling till de akademiska yrkesutbildningarna, finns det fortfarande en åtskillnad mellan forskningsstarka och undervisningstunga miljöer. Högskolan måste gå vidare i ett kulturskifte som innebär att samtliga lärare engageras i att följa och diskutera den vetenskapliga utvecklingen, så att forskningen i högre grad blir närvarande i lärares undervisning, kollegiala samtal, personalkonferenser och medarbetarsamtal. Detta gäller inte minst Högskolans adjunkter. Adjunkterna representerar en viktig kompetens som bärare av praxisnära kunskaper och förmågor inom Högskolans stora yrkesutbildningar, varför deras koppling till den forskande miljön kan vara betydelsefullt för hur studenterna lyckas integrera ett vetenskapligt förhållningssätt i praktisk verksamhet. Adjunkter bör därför engageras inom forsknings- och utvecklingsprojekt inom ramen för sin kompetensutveckling. Adjunkter kan stimuleras till och ges möjligheter att genomföra forskarutbildning, vilket också på sikt bidrar till att höja andelen forskarutbildade lärare. Samtidigt får doktorsexamen inte bli en slutstation i lärares vetenskapliga utveckling.

Högskolans forskning och det omgivande samhället

Högskolan har idag en ställning som den viktigaste noden i kunskapens infrastruktur i regionen, en position som till stor del har uppnåtts genom den partnersamverkan som utvecklats tillsammans med viktiga delar av regionens arbetsliv i anslutning till de stora yrkesutbildningarna. För att stärka samproduktionen med näringsliv och samhällsorganisationer inom forskningens område är det viktigt att öka insatserna för att systematiskt sprida forskningsinformation och -resultat till omvärlden. Högskolan har också ett folkbildande uppdrag som förutsätter att forskningsresultat i populariserad form sprids till allmänheten.

6. Prioriterade forskningsprofiler 2012 - 2015

Energiomställning och samhällsprocesser

Forskningsprofilen omfattar utveckling av system för förnybar energi och studier av hur samhällsprocesser bidrar till en omställning till hållbara energisystem. Teknisk forskning berör solvärme och solex, energieffektivisering i byggnader samt bioenergi från skogen och skogsodlingssystem. Flertalet projekt bedrivs i nära samarbete med företag inom energiteknik, energiproduktion, byggande och skogsindustri. Kompetensen inom den samhällsvetenskapliga forskningen finns främst inom socialantropologi.

pologi och statsvetenskap. Forskningsprofilen kommer fram till 2013 få betydande stöd från Struktur fonden att utveckla forskningssamverkan med näringslivet i regionen samt att förstärka de laborativa resurserna och den seniora kompetensen inom profilen.

Hälsa och välfärd

Forskningen berör individens och samhällets insatser för att främja hälsa och välbefinnande, samt förbättring av vård och socialt arbete för att stödja ett evidensbaserat arbetssätt. Forskningen innefattar hälsoaspekter i livscykeln såsom folkhälsa, fysisk prestationsförmåga, sjukdomsrelaterade riskfaktorer, åldrande och livslånga sjukdomstillstånd. Processer i vård och socialt arbete behandlar implementering av forskning i praxis, brukar-, klient- och patientdelaktighet, vårdmiljö samt genusperspektiv i vård och socialt arbete. Styrkan i forskningsprofilen är en stor kompetensbredd i kombination med spetskompetens inom omvårdnad och idrotts- och hälsovetenskap, ett nära samarbete med regionala aktörer inom vård och socialt arbete samt laborativa resurser inom särskilt Lugnets idrottsvetenskapliga institut.

Kultur, identitet och gestaltning

Inom forskningsprofilen studeras kommunikation och gestaltning i olika typer av medier, med fokus på hur sociala och kulturella identiteter konstrueras och medieras i spänningsfälten mellan individ och kollektiv, minoritet och majoritet, lokalt och globalt, sekulärt och religiöst, samtid och historisk tid. Här bearbetas frågor kring kulturmöten, värdekonflikter och identitetsprocesser. Det gemensamma studieobjektet är alltså de sociokulturella diskurser och gestaltungsformer som definierar och ständigt omförhandlar vilka vi är och kan vara. I forskningsprofilen ingår ett antal samverkande forskargrupper med basen i humanistiska, språk- och medievetenskapliga ämnesmiljöer.

Den nya kunskap och förståelse som forskningsprofilen bidrar med är av relevans för Högskolans stora utbildningar på grund- och avancerad nivå inom humaniora och medieproduktion samt lärarutbildning, liksom för Högskolans samarbetsparter inom skola och arbetsliv.

Komplexa system - mikrodataanalys

Forskningen gäller främst studier av komplexa processer inom näringsliv och samhällsbyggande. Särskilt berörs områden med relevans för regionen och andra områden utanför storstäderna, såsom transport, infrastruktur, handel och turism. Kärnan inom forskningsprofilen ligger i att skapa och anpassa verktyg att analysera dessa processer genom utveckling av avancerade mikrodataanalysmetoder och -tekniker. Mikrodataanalys är ett flervetenskapligt kunskapsområde som handlar om insamlande, modellering, sammanställning och uttolkning av stora datamängder, samt bakomliggande algoritmer, metoder och tekniker. Mikrodataanalys omfattar flera samverkande delområden såsom artificiell intelligens, beslutsstödssystem, hushållning med begränsade resurser, datamodellering, försöksplanering, fokusgrupper, geografiska informationssystem, visualisering, mättekniker, optimering, prognoser, simulering och statistisk slutledning.

Forskningen sker i nära samverkan med regionala och nationella företag och myndigheter inom bl.a. transport, tillverkningsindustri, turism och handel, vilka också har roller som finansörer och dataleverantörer. Detta samarbete och kompetensen i mikrodataanalys ligger också till grund för masterutbildningen *Business Intelligence*, vilken

syftar till att utbilda personer med särskild kompetens att arbeta med beslutsstöd i företagsledning och andra ledningsgrupper.

Stålförning och ytteknik

Inom forskningsprofilen utvecklas materialvetenskaplig forskning inom främst bearbetningsteknik och ytteknik i samverkan. Tyngdpunkten ligger på studier av stålets beteende vid plastisk förning, där matematisk simulering och studiet av växelverkan mellan arbetsmaterial och verktygsmaterial är viktiga komponenter. Forskningen, som också berör produktions- och anläggningsteknik, är utpräglad industriellt tillämpad och sker i nära samarbete med stål- och verkstadsindustri, bland annat inom ramen för innovationscentrat *Triple-Steelix*. Den industriella relevansen får en ytterligare förstärkning via forskningens nära koppling till master- och civilingenjörsutbildning i materialvetenskap. Kärnan i forskningsprofilen är kombinationen av laborativ kompetens och utrustning som möjliggör att experiment med industriella processer i liten skala kan följas upp med avancerade analyser av ytor och strukturer för att på så sätt kunna utveckla förning och bearbetning av stål.

Utbildning och lärande

Forskningen behandlar utbildning och lärande som samtida och historisk praktik med utgångspunkt i ämnesdidaktiska, pedagogiska, specialpedagogiska och samhällsvetenskapliga perspektiv. Den ämnesdidaktiska forskningen har såväl en ämnesteoretisk som en läroplansteoretisk och didaktisk ansats och omfattar de skolämnen som Högskolan utbildar lärare inom. Den pedagogiska och specialpedagogiska forskningen omfattar främst olika perspektiv på skolutveckling, och utformas i nära samverkan med skolor och förskolor i regionen. En tredje inriktning omfattar forskning där normkritiska perspektiv på skola och utbildning står i centrum.

Forskningsprofilen är mångvetenskaplig och nära knuten till lärarutbildningens innehåll och ska bl.a. bidra till utbildningens forskningsförankring. Inom forskningsinriktningen har fokus hittills främst legat på forskning rörande skolformer inom grund- och gymnasieskolan, men i ökad utsträckning ska forskningen också orienteras mot förskolans verksamhet.

7. Forskningsområden för forskarutbildning

Vid utgången av perioden 2012 – 2015 ska Högskolan ha erhållit tillstånd att bedriva forskarutbildning inom minst två forskningsområden med basen i Högskolans forskningsprofiler.

8. Fördelning av forskningsresurser

Preliminär fördelning av resurser till forskningsprofilerna sker efter beslut av rektor på förslag från ansvarigt kollegialt organ. Slutgiltig fördelning beslutas av Högskolestyrelsen då budget fastslås.

Forskningsprofiler som är framgångsrika i förhållande till beslutade framgångsmål får efterhand en ökad andel av Högskolans forskningsresurser. Viktiga framgångsmål är publikationer och citeringar, förmågan att attrahera externa forsk-

ningsmedel, såväl regionala som konkurrensutsatta, men också forskningsprofilens betydelse för Högskolans större grundutbildningar ska vägas in.

9. Ledning och kvalitetssäkring

Varje forskningsprofil ska ha en värdakademi och ledas av en forskningsledare som utses av rektor. Forskningsledarens uppgifter och ansvar preciseras i en särskild instruktion.

Ett viktigt utvecklingsmål för forskningsprofilerna är att uppnå en styrka som möjliggör för forskningsprofilen att konkurrera om forskningsmedel såväl nationellt som internationellt. Det innebär en forskningsmiljö som:

- genererar högklassig publicering, god examination av doktorer och inbjudningar att tala vid internationella symposier och konferenser,
- attraherar post-doktorer och gästforskare som bidrar med nya perspektiv,
- har en betydande förnyelsekraft och en god förankring i kringliggande forskningsfält,
- kan innehålla olika forskningsinriktningar, och vid behov olika discipliner, som befruktar varandra och öppnar för nya frågeställningar och sätt att närma sig dessa,
- karakteriseras av höga kvalitetsmål som successivt överförs till nya medarbetare,
- har starka forskningsledare,
- har god förmåga att kommunicera sin forskning
- har stark förankring i grundutbildning,
- är drivande i utvecklingen av Nästa Generations Lärande.

Utvärdering av forskningsprofilerna sker årligen i regi av ansvarig kollegial nämnd och med stöd av forskningsberedningen. På basis av utvärderingen kan medelstillelningen ökas eller minskas. Efter två år sker en större utvärdering av forskningsprofilerna, med bistånd av externa sakkunniga.

10. Forskningsstrategiska mål för perioden 2012 - 2015

Högskolan Dalarnas forskningsstrategi sammanfattas med följande mål. Högskolan ska 2015 ha:

- erhållit examensrätt för forskarutbildning inom minst två forskningsområden med stöd i Högskolans prioriterade forskningsprofiler,
- befast en nationellt ledande ställning inom Nästa Generations Lärande,
- fördjupat samarbetet med regionala finansiärer och ökat de externa forskningsmedlen med 20 % jämfört med 2011,
- ökat andelen forskningsmedel erhållna i nationell eller internationell konkurrens med 25% jämfört med 2011,
- ökat andelen forskarutbildade lärare till mer än 60% av lärarkåren för att säkerställa examenstillstånden för de stora utbildningsprogrammen,
- ökat antalet seniora forskare med minst 15 % jämfört med 2011 för att säkerställa behoven av handledningskapacitet,
- ökat andelen kvinnliga seniora forskare till minst en tredjedel,
- ökat antalet publiceringar i referee-granskade tidskrifter med 25 % jämfört med 2011
- förbättrat spridningen av forskningsresultat till intressenter och allmänhet.